

den Del af samme, som ifølge Lov af 9de April 1851, § 12 a, alene beror paa Tjenestegrad og Tjenestetid.

2. Under samme Billaar forhøies de i sidstnævnte Lovs §§ 17 og 18 hjemlede Invalidforsørgelser, dog at der, forsaavidt nogen saadan Forsørgelse er større end 500 Kr. af den Del, der overstiger det Beløb, kun beregnes 10 pCt. Forhøielse.

3. Fremdeles blive fra 1ste April 1874 at regne de endnu bestaaende Pensioner og Understøttelser, der oprindelig af Fonden af 1801 til Understøttelse for Kvæstede og Efterladte, Krigshospitalklassen, Landmilicefonden eller Søkvæsthusfonden ere tilstaaede Invalider, at forhøie med 15 pCt. af det Beløb, hvortil de i Genhold til Lovbevilling akt fra tidligere Tid ere blevne forhøiede.

4. Ved Fastsettelsen af samtlige ovennævnte Forhøielsesbeløb bliver dog at iagttage, at den hele Forsørgelse, som enhver Paagjældende derefter kommer til at oppebære, skal udgjøre en saadan aarlig Sum, som kan udbetales med ligestore maanedlige Beløb i hele Dre; Forhøielsens aarlige Beløb nedsættes derfor med saamange Dre, som dertil er nødvendigt.

§ 37.

Foraavidt den ved Møntloven paabudne ny Regningsenhed ikke maatte være indført ved denne Lovs Gjennemførelse, foretages alle af denne Lov flydende Udbetalinger, saalænge indtil dette sker, i Rigmønt efter det i Møntloven, § 20, fastsatte Forhold.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Efter de ved Gjennemførelsen af Lovene om Hærens og Søværnets Ordning samt de tilsvarende Lønningslove hidførte forandrede Tilstande i disse Værn ere flere af de Forudsætninger, der laa til Grund for Loven af 9de April 1851 angaaende Pensionering af Militær-Staternes Underklasser samt om Invalidforsørgelse, blevne forandrede i en ikke ubetydelig Grad: Dels svare de nuværende Benævnelser for begge Værns Underbefalingsmænd og Ligestillede ikke til dem, der findes opførte i nysnævnte Lov, dels ere Lønningerne, som ligge til Grund for Fastsettelsen af Pensionens Størrelse, undergaaede Forandringer, og derved det Forhold mellem Pension og Lønning, som Loven tilsigtede at fastsætte, ikke uafølgelig forrykket. Da en Revision af Loven af 9de April 1851 som Følge heraf maatte anses ønskelig, blev der i Rigsdagssamlingen 1869—70 forelagt Folkethinget et revideret Lovforslag, hvori der var taget Hensyn til ovennævnte Organisations- og Lønningslove

og til saadanne mindre Ændringer, om hvis Hensigtsmæssighed man havde Erfaringen for sig, samt desuden til de Bestemmelser, som Lovene af 24de Februar 1858 og 26de August 1864 allerede havde knyttet til Loven af 9de April 1851. Lovforslaget førte imidlertid ikke til en ny Lov; det blev ved Overgangen til 2den Behandling henvist til et Udvalg, som den 20de Mai 1870 afgav sin Betænkning, men naaede ikke derefter at komme til 2den Behandling. Da imidlertid de samme Grunde, som dengang gjorde Lovens Revision ønskelig, endnu ere tilstede, da tilmed det Forhold mellem Pension og Lønning, som i sin Tid blev tilstøttet, er bleven endnu mere forrykket ved Lovene af 17de Mai 1873, og da de ved Lovene af 9de April 1851 og 24de Februar 1858 fastsatte Invalidforsørgelser nu formentlig maa erkjendes for at være utilstrækkelige, har der iaar været foretaget Opfordring til paany at indbringe Sagen for Rigsdagen. Nærværende Forslag vil i de fleste Punkter findes at være i Overensstemmelse med